

Μισός

αιώνας δάκρυα, μίας ζωής αγώνας
του Όρους έγινες Σεπτέ, ω! Ιωσήφ πυλώνας.
Μια χούφτα χρόνια έζησες, μόνο μες τις αιτίες
και ζήτησες της Παναγιάς, σπηλιές και ερημίες.

Και σου έδωσε η Δέσποινα και μένει στον αιώνα
δάκρυα, πένθος προσευχή και μια σεπτή Εικόνα
Παντάνασσα την κράζουνε και κάθεται σε θρόνο
κι από την πρώτη αίτηση, διώχνει μακριά τον πόνο.

Στο όρος σαν σε οδήγησε η πρόνοια η θεία
Μάνδρα λαμπρή σου υπέδειξε, η ίδια η κυρία.
Παλάτι μου είπε είναι εδώ, μα και ο δικός σου αγώνας,
χρυσά κλειδιά σου πρόσφερε και ανδροπαρθενώνα.

Άστραψε και η λάμψη της, ξεπέρασε το Όρος
και για τη χάρη της μιλά, ακόμη ο κόσμος όλος.
Και ο Ιωσήφ, μας πρόσφερε με καθαρά καρδιά
στους πάσχοντες τη Λύτρωση και την Παρηγορία.

Μνάσων ο αρχαίος μαθητής